

Κόκκινα γυαλιά

Σταμάτης Κραουνάκης

1989

Πήρα κόκκινα γυαλιά κι όλα γύρω σινεμά τα βλέπω
κι ούτε ξέρω πώς να ζω, ούτε και πώς ν' αγαπώ, τη ζωή μου επιβλέπω

Πήρα κόκκινο στυλό και τραβάω γιαλό γιαλό και γράφω
τραγουδάκια της φωτιάς, της φωτιάς, της πυρκαγιάς, τη ζωή μου αντιγράφω.

*Πώς μ' αρέσει αυτός ο ήλιος, πώς μ' αρέσει αυτός ο ήλιος
πώς μ' αρέσει το πρωί
κι είναι βάσανο ο φίλος, είναι βάσανο ο φίλος
που φωνάζει εκδρομή
Πώς μ' αρέσει το φεγγάρι, πώς μ' αρέσει το φεγγάρι
όταν βγαίνει να με δει
και κρατάει το φανάρι, και κρατάει το φανάρι
στης αγάπης την πληγή*

Πήρα κόκκινη καρδιά και πουκάμισα φαρδιά φοράω
και ρωτάω να μου πουν όσοι ξέρουν ν' αγαπούν, σε ποιον έρωτα χρωστάω

Πήρα κόκκινα φτερά και περνάω μια χαρά, γελάω
Πιάνω σώμα του χιονιού και ουρά χελιδονιού, στου Θεού τ' αυτί μιλάω

*Πώς μ' αρέσει αυτός ο ήλιος, πώς μ' αρέσει αυτός ο ήλιος
πώς μ' αρέσει το πρωί
κι είναι βάσανο ο φίλος, είναι βάσανο ο φίλος
που φωνάζει εκδρομή
Πώς μ' αρέσει το φεγγάρι, πώς μ' αρέσει το φεγγάρι
όταν βγαίνει να με δει
και κρατάει το φανάρι, και κρατάει το φανάρι
στης αγάπης την πληγή*

Πήρα κόκκινα γυαλιά κι όλα γύρω σινεμά τα βλέπω
κι ούτε ξέρω πώς να ζω, ούτε και πώς ν' αγαπώ...